

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.

Τῇ Πέμπτη ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*» δις καὶ «*Οὐκ ἐπησχύνθη*» ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Ὁ ἐπυνύμως κληθεὶς*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Σοφίας ἐραστής*».

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 30).

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου· «*Ὡ θεία καὶ ἱερά*», μετὰ τῶν στίχων·

«*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*».

«Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν και ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων».

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος».

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», τοῦ ἁγίου· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῇ ὀγδῶν ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα»¹.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. **Καθίσματα**, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην».

Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου· «Ἀμήν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9).

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. **Δόξα**· «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοστόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ἐξεχύθη ἡ χάρις».

Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

1. Ἐν τῷ παρόντι εἰς πάσας τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζομένων ἁγίων ἐχόντων λιτὴν, ἡ λιτὴ τίθεται εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς θέσιν, ἤτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ τῶν ἀποστίχων (ὄρα ἀνωτέρω). Ὡς ἐκ τούτου, παρέλκει ἡ ὑπὸ τοῦ *Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας* (=T.M.E.) ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὀριζομένη λιτὴ.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Ἐξανοιξας τὸ στόμα». Δόξα, τοῦ αὐτοῦ· «Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος».

Ἄφ' ς' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί· «Στείβει θάλασσης» (ἄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 33-34).

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τῆς ἑορτῆς

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον σαρκὶ περιτμηθέντα».

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα».

«Ὑπερβὰς τοὺς ὄρους Χριστός».

«Σήμερον ὁ Δεσπότης σαρκὶ περιετμήθη καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη».

«Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τοῦ ἐνδοξοῦ».

Τοῦ ἁγίου

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν μέγαν».

«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον».

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν μέγαν».

«Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον».

«Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος».

«Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας».

«Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι».

Καταβασίαι: «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἄπορει
πᾶσα γλῶσσα» καὶ: «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ...,
Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου· «Φιλοσοφίας ἔρωτι» καὶ τῆς ἑορτῆς·
«Τὴν σάρκα περιτέμνεται».

Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια· «Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις».

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Θεία Λειτουργία

[τοῦ Μεγάλου Βασιλείου]

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄: «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄: «Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγήσασθε
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄: «Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

Στίχ. δ΄: «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψα-
λάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄: «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ, σαλευθή-
τω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς».

Στίχ. β´. «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Στίχ. γ´. «Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ».

Στίχ. δ´. «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Στίχ. β´. «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

Στίχ. γ´. «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς».

Ἀπολυτίκια· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ´ ᾠδὴν).

Τὸ τρισάγιον.

Ἀπόστολος, τῆς ἑορτῆς· «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν» (Κολ. β´ 8-12).

Εὐαγγέλιον, τῆς ἑορτῆς· «Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β´ 20-21, 40-52).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Εἰς τὰ δίπτυχα, εἴθισται νὰ φάλλεται τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου·

Ἦχος β΄.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαιινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε».

Ὁ α΄ χορός· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Ὁ β΄ χορός· «Εἰς πάσαν τὴν γῆν».

Ὁ α΄ χορός· «Δόξα», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου·

Ἦχος β΄

Οἰ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἔξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ β΄ χορός· «Καὶ νῦν», τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἰ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἑλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πάσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἑλέος σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

- Ἦχος α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).
- Ἦχος διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».
- Ἦχος β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).
- Ἦχος διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
- Ἦχος α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).
- Ἦχος διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».
- Ἦχος β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).
- Ἦχος διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».
- Ἦχος α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).
- Ἦχος διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ἦχος β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).
- Ἦχος ἀρχιερέως· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν».
- Ἦχος διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ἦχος ἀρχιερέως τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας. Τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν γένος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τὸν στρατὸν τῇ

κραταιᾶ σου χειρὶ στερέωσον καὶ κράτυνον. Τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναΐσον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέω ὄμματι ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὸν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον, τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καὶ συναΐσον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεὸν καὶ αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυσις.

Σήμερα ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῶν Φώτων, Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης, Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ ὁσίου.

Παναγυρίζει τὸ ἱερὸν ἡσυχαστήριον τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ παρὰ τὴν Σκουριώτισσαν Σολέας.

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 5ης Ἰανουαρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἴσοδος οὐ γίνεται. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, λέγονται οἱ στίχοι·

«Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιείμ».

«Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμός. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον τρις. Ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον τρίς. Τὰ καθίσματα καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἀγίου (ἢ τῶν ἀγίων) τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ΄, ζ΄, η΄ καὶ θ΄ ὠδῆς. Ἀπὸ γ΄ καὶ ἀφ΄ ζ΄ ὠδῆς, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», τὰ ἐξαποστειλάρια, οἱ αἴνοι, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, τὰ ἀπόστιχα μετὰ τῶν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στίχων, τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἅπαξ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς (ἄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 39-40). Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ»². Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Προεόρτια τῶν Φώτων, Μαλαχίου προφήτου, Γορδίου μάρτυρος.

Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινὸν Θ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν». Κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον». Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

2. Ἐφ' ὅσον σήμερον δὲν ψάλλονται νεκρώσιμα τροπάρια, ὠρίσαμεν τὸ ἕτερον κοινωνικὸν τοῦ Σαββάτου.